

Hjemvises Sagen tillige til ny Behandling, bliver derhos at bestemme, fra hvilket Punkt denne skal tage sin Begyndelse; dog bliver herved at iagttaget, at Hjemvisning paa Grund af Feil ved Hovedforhandlingen maa medføre den hele Hovedforhandlings fuldstændige Gjentagelse.

§ 299.

I Henseende til Sagens Realitet kan Paaanke til Høiesteret til Underkændelse og Forandring af Landsrettens Dom finde Sted, naar Landsretten har feilet i Opfattelsen af den materielle Ret eller dens Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde eller i Henseende til den retlige Burdering og Opfattelse af de i Dommen som beviste antagne Kjendsgjerninger eller af Sagsfremstillingerne eller de fremlagte Dokumenter i og for sig betragtede. Derimod kan Høiesteret ikke underkændende Landsrettens Bedømmelse af Resultatet af en Bevisførelse ved Vidner, Syn og Ekson eller Parternes personlige Afhørelse, hvad enten dette Resultat støttes paa de nævnte Bevismidler alene eller paa disse i Forbindelse med fremlagte Dokumenter.

Hvor Høiesteret forandrer Landsrettens Dom, kan dermed forbindes Hjemvisning til ny Behandling af Sagen ved Landsretten i det Omfang og paa den Maade, som Høiesteret anser for nødvendig.

§ 300.

Til Grundlag for Høiesterets Paakjendelse af Sagen tjener Landsrettens Dom i Forbindelse med de under Sagen affagte Kjendelser, Sagsfremstillingerne, de som Bevis producerede Dokumenter samt en Udskrift af det, som under Forhandlingerne er tilført Retsprotokollen (§§ 83, 84, 85).

§ 301.

Alle Domme, Kjendelser og andre Beslutninger af Landsretterne kunne, forsaavidt denne Lov ikke bestemmer anderledes, paaankes til Høiesteret.

Naar Vidners, Synsmænds eller Parters Afhørelse i Genhold til Bestemmelserne i §§ 96 og 181, jfr. §§ 203 og 232, foregaa for en Underret, betragtes dennes Kjendelser eller Beslutninger i Henseende til Paaanken, som om de vare udgaaede fra en Landsret.

§ 302.

Paaanke maa iværksættes inden 4 Uger fra Dommens Afvigelse at regne, medmindre Retten i Genhold til denne Lov særlig fastsætter en anden Frist, jfr. § 336.

§ 303.

Dog kan Paaanke undtagelsesvis tilstedes indtil 1 Aar efter den endelige Doms Afvigelse, naar der oplyses Omstændigheder, som tilstrækkelig undskylder, at den i foregaaende Paragraf omhandlede Ankefrist er gaaet ubenyttet hen.

§ 304.

Den Part, som i Genhold til foregaaende Paragraf vil paaanke en Dom efter Udløbet af den i § 302 fastsatte Tid, har at indgive et skriftligt Andragende herom til Høiesterets Formand, hvori han maa anføre de Omstændigheder, som formentlig berettiger ham til Sagens Paaanke. Høiesterets Formand har derefter i Forening med to Medlemmer af Retten at afgjøre, om Paaanke kan tilstedes. Modparten kan opfordres til at erklære sig over Andragendet, ligesom den Part, der vil paaanke, paa Opfordring af Høiesterets Formand, har at tilvejebringe de fornødne Beviser. Saavidt muligt skal i saadant Tilfælde Beviset føres ved Dokumenter. Er Vidneførelse uundgaaelig, foregaaar denne ikke ved Høiesterets